ԹԻՒ 400 Զ. ՏԱՐԻ Ը. ՇՐՋԱՆ **1874** 27 ՅՈՒԼԻՍ ՇԱԲԱԹ

Մամլոյ իւրաքանչիւր շրջանը 52 օրինակ է։
Ստորագրութեան տեղն է Պոլիս, Զինեֆիրլի խան վերի յարկ թիւ 18։
Դուրս երթալիք թերթից փոստայի ծախքը առնողին վրայ է։

Շրջանին գինը դահեկան կանխիկ 60
Կիսաշրջանը » » 30
Մէկ թիւը փարայ 50
Ծանուցման տողն է դահեկան 2

ԹՇՆԱՄՈՒԹԻՒՆ
ԵՒ
ԱՆԱՐԳԱՆՔ
ՅՈՒԼԻՍ 17ԷՆ ԵՏԵՒ
Թ

Քաղ. Ժողովը Յուլիս 17ին ըսաւ, տարիէ մի վեր զաղդը խռովող և ամեն պաշտօնական մարմին և անձը թշնամանող և անարգող Պնակալէղին և նմանեաց համար թէ՝

«Այլևս չպիտի ներեմ որ ինձ անարգէ «Երեսփ. Ժողովը, Վարչական Ժողովները, «Երեսփոխան մը կամ ուրիշ որ և է պաշտօ«նական մարմին մը կամ անձ մը. և եթէ «դարձեալ ձեր ընթացքը շարունակէք, ես «ալ պէտք եղած միջոցներուն պիտի դիմեմ։»

Մենք ալ այդ յուլիս 17 թուականը խոշոր դրերով արձանագրելով, ակսանք Պնակալէղին և նմանեաց յուլիս 17էն ետև պաշտօնական մարմնոց և անձանց դէմ գրած թշնամանաց և անարգանաց շարքը հրատարակել։

Մեր անցեալ թուով ուրիշ գլխաւոր թշնամութիւններին մէջ բերինք, որոնց ամէն մէկը բաւական էին մէյմէկ թերթ դատապարտել տալու, եթէ իրաւ Քաղ. Ժողովը Աղդը խաղաղելու փոյթը ձեռք առնելով, աղդու միջոցներու դիմելու խոստումը պիտի կատարէր։

Բայց Պնակալէղ այս անգամ անանկ ֆալցոմը կը կսխէ, որ եթէ ասոր համար ալ չը դատապարտուի, մենք կըսեմք թէ մեր Քաղ. Ժողովը մարդ դատապարտել տալիք չունի։

Կրօն. և Քաղ. Ժողովոց խառն ժողովը ապաքօս կամ խարդախ կամ անհասկացող կրչուի Պնակալէղէն, և Պնակալէղ անդատապարտնայ. ասիկա մեր խելքին հասնելու բանը չէ։

Բացատրենք։

«Կողմնակցութեան աղդալցաստոգին՝ մեր «Երես. և Կրօն. և Քաղաքական Ժողովոց մէջ «տիրած ըլլալով, օրէնք, իրաւունք, ար«դարութիւն անշօր և աննշանակ բառեր «են անոնց առաջը»։

«Այդ ժողովները՝ զխրիմեան յանիրաւի «հալածելու համար, անոր թշնամեաց ամէն

« անկարգութիւններն ու յանցանքները կը
« ծածկեն և մինչեւ իսկ կը պաշտպանեն, և
« այդ պաշտպանութեամբ՝ արդարութիւնը
« կ՚ոտնահարեն, իրաւունքը կը բռնաբարեն,
« կրօնքն ու բարոյականը կ՚անարգեն, խիղ-
« ճերը կը խռովեն ու կը դայթակղեցուցանեն »։

« Ապացուցանենք »։

« Ամբրոսիոս վարդապետին վրայ, Բերա-
« յի ոստիկանութենէն եղած պաշտօնական
« դիր մը՝ (որոյ օրինակը Օրթավախբֆիի մէջ
« հրատարակութեան տրուեցաւ Մէրեէմ
« գուլեան էֆէնտիի կողմէն) Ամբրոսիոս
« վարդապետին ո՛չ թէ անպարտութիւնը, այլ
« յանցաւորութիւնը կը վճռէ, ՀԱԿԱՌԱԿ ԱԶԳ-
« խառն ժողովոյն երբած այն պաշտօնական
« յայտարարութեան, որով վարդապետն ան-
« պարտ կը հրատարակուէր, ըստ արդեանց մի
« և նոյն ոստիկանական ատենին քննու-
« թեան »։

« Խառն ժողովին՝ ի՞նչպէս կը համարձակի
« այնպիսի պաշտօնական յայտարարութիւն
« մը հանել, և կրօնի ու բարոյականութեան
« առջեւ պարտաւոր անձ մը, անպարտ հրատա-
« րակել Արարատ աշխարհի առջեւ, (ի հար-
« կէ կամ սուտ խօսելով կամ խարդախութեամբ կամ
« անհամաձայնութեամբ »։

« Ասոր դէմ ամէն Հայ բողոքելու իրա-
« ւունք ունի ։ ։ ։ »։

Պնակալէզ, յալիս 23։

Մենք մեր անցեալ թերթին մէջ ցուցու-
ցինք, որ Պնակալէզի կրթնած այդ իլամը կը-
սէր թէ՝

« Պոլսոյ կասկածանաց առիթներուն ա-
« մենագլխաւորները իսկ՝ անտեղի կասկա-
« ծանքներէ յառաջ եկած բաներ ըլլալով
« (չիւպհէաթը ատիյէտէն իպարէթ օլուպ),
« և իրականութեան վերաբերեալ բնաւ ա-
« մենեւին, լոկ մէկ դէպք մը իսկ չկարենա-
« լով մէջ բերուիլ (վուդուը ֆիիլէ տայիր,
« պիր կէօնահիֆատաթ վուդու պուլմամասընէ
« պինայէն, ըստ պահանջման օրինաց՝ Պոլս-
« սի ամբաստանութիւնը՝ իր եղբօրը վրայ ՁՐ
« ՀԱՅՏԱՏՈՒԵՑԱՒ (Պոլսոյն պիրատէրի ա-
« լէյհինտէ իդամէ էյլէտիկի ըրզ տավասը՝
« ուսուլէն՝ ՍԱՊԻԹ ՕԼՄԱՄԸՇ ՏԸՐ)»։

Արդ՝

Քանի որ Պնակալէզին կրթնած իլամը իսկ
կըսէ, թէ ամբաստանութիւնը չհաստատուեցաւ (ըրզ
տավասը սապիթ օլմամըշ տըր), Ամբրոսիոս
վարդապետը անպարտ եղած կըլլայ սոյն դա-
տաստանէն թէ ոչ։

Եթէ անպարտ եղած կ՚ըլլայ. խառն ժողովին
ըրածը կըլլայ սխալանութիւն կամ խարդախութիւն
կամ անհամաձայնութիւն, թէ Պնակալէզին ըրա-
ծը։

Եթէ Պնակալէզին ըրածը. ուրեմն քաղ-
ժողովը ի՞նչպէս կը թողու որ Պնակալէզ յան-
դգնի նոյն իսկ իր կռթնած իլամին եզրա-
կացութեան իմաստը խեղաթիւրելով, խառն
ժողովին ըրած անպարտ հրատարակութիւնը
սուտ է խարդախեալ է, իլամին իմաստին հակառակ
է և այլն ըսէ, և լոկ իւր այս խեղաթիւրու-
թեան ապաւինելով բոլոր Ազգային ժողով-
ներուն համար ըսէ թէ,

Անկարգութիւնները ծածկեցին,
Յանցանքները պաշտպանեցին,
Արդարութիւնը ոտնահարեցին,
Իրաւունքը բռնաբարեցին,
Կրօնքն ու բարոյականութիւնը անարգե-
ցին,
Խիղճերը խռովեցին ու դայթակղեցուցին
Եւայլն, եւայլն, եւայլն, և այլն։

Եւ այս ամենուն համար աղգը համարձակ
դրդռէ որ ոտք ելլեն և պէտք եղածը ը-
նեն Ազգային ժողովոյ այս անօրէնութեանցը
դէմ։

Գիտէ Աստուած, մեզ այնպէս դալու վը-
րայ է, որ իբր թէ լեռան գլուխ կապրինք,
իբր թէ օրինաւոր տէրութեան մը տակ, քա-
ղաքի մը մէջ չենք, և օրինաւոր Ազգային
գործադիր իշխանութիւն մը չունինք։

Օրինաւոր իշխանութեան մը առաջին պարտ-

քը իր և իր պաշտօնէից պատուոյն պահպանութիւնն է։

Պնակալէզի վերոյիշեալ յօդուածին համար Մամուլ դատ ունի Ազգային վարչութեան առաջը, և դրաւոր վճիռ կը պահանջէ թէ այդ յօդուածին գործածած խիստ լեզուին պէս լեզու մը ներելի՞ է լրագրի մը՝ պաշտօնական բոլոր ժողովներու դէմ և այն «ինչ» և «ինչբա» հիման մը կռթնելով. այո՛, կամ ո՛չ։

Եթէ ոչ, ուրեմն օր մ՚ալ չանցունելով, Պնակալէզի դատապարտութիւնը կը պահանջէ, յանուն պարոյ պաշտօնական ժողովոց. և եթէ վարչութիւնը լռութիւն պահէ այս մասին, նոյն յօդուածին թարգմանութիւնն և իլանն ի ձեռին Բ. Դուռը պիտի դիմէ։

ԲԱԽԴԱԽՆԴԻՐ ԿԻՆ ՄԸ

Եօթանասուն տարեկան ադահ ու բաղում ոսկիի տէր մարդուն մէկը, 20 տարեկան ծաղկահասակ ու գեղեցիկ աղջկան մը հետ ամուսնանալ կուզէ։ Աղջիկը յօժար կամօք ծերունիին կնիկ ըլլալու հաճութիւն կուտայ ալ նէ, հայրը, մայրը ու ազգականները «խենդութիւն մըներ հօրդ տեղը մարդը առնես ի՞նչ պիտի ընես» կըսեն։ Աղջիկը՝ առնողը ես եմ դուք չէք ըսելով մարդուն հետ կը կարդուի, ինքն աղուոր ու սիրուն ըլլալուն ծերունիին այն ասոիճան ինքզինքը կը սիրցընէ որ խեղճ մարդուն խելքը գլխէն կերթայ, ադահութիւնն ալ կը մոռնայ։

Հարսնիքէն քանի մը ամիս ետքը իրիկուն մը մարդը տուն եկած ատեն, կը նայի որ սիրելի կինը տրտում ախուր նստեր կը մըտմըտայ, կասկածելով որ չըլլայ թէ կնիկը ղինքը ամուսին առնելուն զղջացած ու իրմէն պաղած ըլլայ,

— Հանըմբս, ի՞նչ ես եղեր, քէյֆ չունիս, ի՞նչ ունիս։

— Չէ, աղէկ եմ բան մընալ չունիմ։

— Ինչո՞ւ տրտմեր ես, ինծի պէս ծեր մարդ մը առնելուդ համար սիրտդ կոտրեցա՞ւ ի՞նչ եղաւ.

— Բեզմէ աղէկը ո՛ւր պիտի գտնամ, ի՞նչ ապսպրեմ նէ կը բերես կոր, հիմակուան ատենը ասանկ երիկներ քիչ կը գտնուին, ծեր ես սակայն հարուստ ես, երիտասարդ ըլլայիր նէ փարա մը պիտի չունենայիր։

— Ասոնք մէկդի ձգենք, դուն ի՞նչ ես եղեր ան նայինք.

— Երեկ այնքան դողդ ելեր եմ քի, այսօր մինչև իրիկուն բերանս բան մը չեմ դրեր։

— Տէր ողորմեա, ի՞նչ բանի համար դողդ ելար.

— Երեկ քիչ մը Բէստանէ սուլին երթամ պարտիմ ըսի, քիթէս բերնէս եկաւ։

— Էշէն վար ինկար, ի՞նչ եղար.

— Չէ, քէշկէ էշէն վար ինչպէ՞ տէ չորս թարաքոս կոտրտեր։

—Ասուած չընէ, հանըմբս, ես կոտրտիմ քու տեղդ, սիրտս մի հատցուներ, ըսէ նայիմ ի՞նչ եկաւ գլխուդ։

— Բերանս ալ առաջ չերթար կոր քի ըսեմ, ելմաս պըռօշըս . . . . . .

— Ի՞նչ եղաւ,

— Բէստանէ սուլին երթալնիքէն ճամբան ձգեր եմ։

— Հոգիդ ողջ ըլլայ, ի՞նչ ընենք, մէյ մընալ կառնեմ, թելլալ կանչել տուի՞ք,

— Հիմակուան ատենքս ո՞ր խենթն է քի գտածը առնէ տէ տիրոջը տայ, աս ի՞նչ ծուն էր գլխուս եկաւ, իհի, իհի, իհի, հիւ . . . . . .

— Մելոր հանըմբս, ողջութիւն ըլլայ, դուն քանի լաս նէ սիրտս կոտոր կոտոր կըլլայ կոր, ես վաղը անկէց աղէկը կը բերեմ։

— Ի՞նչ զահմէթ, շնորհակալ եմ։

Հետեւեալ օրը նոր պըռօշը կուգայ, հանըմն ալ լալը կը կարէ։ Քանի մը շաբաթ կանցնի, մարդը իրիկուն մը կը տեսնէ որ կինը առջինէն եւեղ լաց մը փրցուցեր մաղերն

ալ կը փեսատէ կոր։

— Քա, կէնէ ի՞նչ եղար հանըմ,

— Ամա՜ն, Աստուած հոգիս առնէր տէ խալըսէի.

— Ինչո՞ւ համար հանըմ, ինծմէ պըխ-մի՞չ եղար.

— Խե՞նթ եմ քի քենէ պըխմիչ ըլլամ, ուղած բաներս ամէնն ալ կը բերես կոր, ո՞ւր պիտի գտնամ քեզի պէս երիկ մը.

— Ես ալ քեզի պէս կնիկ չեմ կրնար գըտնալ, ըսէ նայիմ ի՞նչու կուլաս.

— Ոտքըդ պագնեմ մի սրդոզիր, թէք թաշ բըռլանթի մատնիս . . . . .

— Կէնէ ճամբա՞ն ձգեցիր.

— Չէ, աս անգամ ոտից ճամբան ծակէն վար ինկաւ։

— Զոդ չէ՛յ, աս ի՞նչ է մէկ մէկու վրայ, աս անգամ հոգ չէ, մատնին տանը մէջն է, ես լաղըմճի բերել կուտամ կը հանեմ։

— Ես ան բիս բանը մատս չեմ դներ, ի՞նչուս պէտք, չեմ ուզեր, իհի, իհի, իհի, հիւ, հիւ, հիւ . . .

— Էյ մի լար, հանըմ մի լար, ես վաղը մէկ հատ մը կը բերեմ.

— Շնորհակալ եմ, քեզի ալ զահմէթ կըլ-լայ կոր։

Այս անգամ ալ թէք թաշ մատնին կու-գայ, հանըմը գոհ կըլլայ, խոստանալով որ ասկէց վերջը տիխաթ պիտի ընէ բան մը չի կորնցնելու համար։

Ամիս մը չի քշեր, մարդը օր մը տուն կու-գայ, ի՞նչ տեսնէ, կնիկը տէօշէք եօրղան պառկեր է, խեղճ մարդը ամէն բանէ ա-ռաջ, կնկանը կը հարցընէ.

— Կէնէ բան մը խայիպ եղաւ նէ, հո-գըդ պիլէ ՝ներ. աս երրորդ անգամն է, աս վերջինը ըսել է, ըսէ նայիմ ի՞նչ խայիպ ը-ըիր,

— Ա՛խ, ալ ասոր չեմ դիմանար պիտի մեռ-նիմ, ան կիւղէլիմ ոսկի սաաթը գօռտոնը, պիլէղիքներըս բաղնիքին սէթին վրան չի-մոռնամ մի.

— Աստուած իմ, ես ալ չիպիտի կրնամ դիմանալ,

— Ալ բան մը չեմ ուզեր, նէ սաաթ, նէ գօռտոն, նէ պիլէղիք, պիտի մեռնիմ, ինծի քահանայ մը կանչեցէք։

— Ամա՜ն հանըմ սաքդ պագնեմ, մի մեռնիր. ի՞նչ ընենք, ասոր խաղա կըսեն, չա-ըերնիս տանի. ողջութիւն ըլլայ տէ, անոնց ամէնն ալ տեղը կուգայ, դուն նայէ քի աղէկ ըլլաս, սա ըօխման բուհին քիչ մը հոտվըտայ, նասըլ եղա՞ր.

— Է՛հ, գիտես քի քիչ մը սիրտս նստեցաւ։

Քիչ օրէն կորսուածները տեղը կուգան, կիսն ալ անկողինէն կելլայ, սասնկով քանի մը ամիս տահա կանցնի առանց նոր վտանգ մը գալու. սակայն փորձանքին էն մեծը պիտի գայ եղեր խեղճ մարդուն գլխուն։

Օրին մէկը մարդը տուն կուգայ, կը տեսնէ որ տանը մէջ բաթըրաը մը կայ, վախնալով որ նորէն բան մը կորսուած չըլլայ ծառաներուն հարցնելով կիմանայ թէ այս անգամ կնիկը կորսուեր է, հետեւեալ նամակը կը գտնուի իւր սենեակէն.

Սիրելի երիկս.

Ութը ամիսէն ի վեր քեզի ինչ խըտար մտիկ ըրի նէ բաւական է, յանցանքը քեզի պէս ա-պուշին քոշնէ քի աղջկանդ տարիքը պզտիկ կնիկ կառնես։ Տուած ըրդակներուդ կրկնապա-տիկը քեզմէ խըլեցի խայիպ եղաւ ըսելով, դուն ալ հաւատացիր ամէնն ալ բերիր, մեծա պէս շնորհակալ եմ. Աստուած ալ քեզի պէս անպիտանները չըստեղծելու ըլլայ նէ, մե-զի պէսներուն հալը ո՞ւր կերթայ, ես ինծի մինասիպ երիկ մը գտայ, դուն ալ քեզի վայ-լուկ տանտիկին խաթուն մը գտիր, խրատս այսքան է. առնելիք կնկանդ հետ մէկտեղ ծերանաք, աղօթքս ալ աս է. զիս փնտռելու զահմէթ մըներ չես կրնար գտնալ. մնաս բա-րով, ինծի հարցնողներուն մախսուս բարև.

Տէրն . . . .

ԱԼԱՖՐԱՆԿԱ ԵԷՄԷՔԼԷՐԻՆ ԹԷՐԹԻՊԻ

Քա ամեա , պու աքշամ պիր ֆրանսըզ ահպապըմ միսաֆիր կէլէճէք , եէմէքլէրիմիզ սըրասընտա՞ մը ։

— Բէք կիւզել տիր , թաս քէպապը վար , իմամ պայըլար վար , պամեա պաստըսը վար , պիր տէ բիլաֆ բիշիրիրիզ օլուր կիտէր , ֆիշնէ խոշաֆըմըզտա վար ։

— Օլմազ , օլմազ պէյլէ պայաղը եէմէքլէրի օնլար եէմէզլէր ։

— Պու եէմէքլէրէ պայաղը՝ մը տէրլէր , պու ֆրանսըզլար նէ՞ եէրլէր քի ։

— Ճանըմ սէն աղնամազսըն , օնլար պաշդա տիւրլիւ եէմէք եէրլէր · պու սէնին տէտիքլէրին հէբսի տաճիկ իշի տիր ։

— Ֆրանսըզ իշի նասը՞լ օլուր ։

— Տէյնէ քի սէյլէյիմ , իլք էվվէլ պիր զավզավաթլը չօրպա ։

— Պու սըճադտա չօրպա իշլի՞ր մի ։

— Տուր , աճէլէ էթմէ , էվվէլա չօրպա տէտիմ , չօրպատան սոնրա մագարնա , սոնրա բիլաֆ , սոնրա · · ։

— Ճանըմ տուր , հէրիֆին եէմէք եէյէճէք իշթահը գալմազ , պու նէ՞ անշնորհք եէմէք թէրթիպի տիր ։

— Սէնին ագլըն էրմէզ , պունլարա անբիր տէրլէր · բիլաֆտան սոնրա սարտէլա , խավեար , թէրե եաղը , դուրալանմըշ բէյնիր ։

— Սուս աման իշիմ պուլանըյոր , քուրտլու բէյնիր եէնիր մի՞ ։

— Սէն պիլմէզսին , օնուն հասկէթի քուրտունտա տըր , բէնիր իլէ պէրապէր սըքը խաշլանմըշ եումուրթա ըլա դարբշըք հառտալը ստաքօզ սալաթասը , սոնրա ֆօնբլէն բոնէ սոնրա օնբլէն , սոնրա ըսթօֆաթօ սալցալը , օնուն արդասընտան եումուրթալը խաշլանմըշ նէվրէք պալըզը սալաթասը , օնտան սոնրա տանա փաչասընէն քըզարթմասը , էն սոնրա պոպինկ , տահա արդատան մէյվէ , կըավանա բէյնիրի , կոկոնձօլ բէյնիրի , պօլ շարապ , պիրտէ ալաֆրանկա սիւզմէ քահվէ վէսսէլամ , իշթէ ֆրանսըզ եէմէյի պէյլէ օլուր ։

— Պու տէտիքլէրին եէմէքլէրին իշինտէ եալընըզ պիր եումուրճաք սալաթասը էքսիք տիր , օտա օլա թամամ օլաճադ ։

— Պօշ լաֆ էթմէ , ամեա՝ , շաքա տէյիլ հէրիֆ կէլէճէք սոնրա ըէզիլ օլուրուզ ։

— Պու ֆրանսըզ կէճէ պունտա մը՞ դալաճաք ։

— Շիւպհէսիզ , քարեօլայը էյի տիւղէտին , չարշաֆլար չէյլէր թէմիզ օլսուն , պիր տէ պագըն քի բիրէ թահթապիթի հիչ պուլունմասըն , չինքի Բարիզտէ գօգուսու պիլէ եօքմուշ , հէրիֆ հիչ թանըմազ պու պէօճէքլէրի ։

— Սէն պէնի տէյնէրսէն օղլում , սէն պու ֆրանսըզընը լօքանթանըն պիրինէ կէօթիւրիւպ եաթըրսան տահա էյի օլուր ։

— Նէ՞ իշին , ամեա ։

— Զիւնքի պու ըսմարլատըզըն խըշխըշուկ չէյլէրի հէրիֆ եէյէճէք օլուրսա , մութլաք կէճէ եօդարտան աշաղրատան սալը վէրէճէք , եաթաք տուրաք պէրպատ օլաճադ ։

— Սէն գօրդմա , օնլարըն միտէսի տօմուզուն միտէսինէ պէնզէր , նէ վէրէճէք օլսան հէմ եէր հէմ սինտիրիր ։

ՆԷՐՍԷՆ ԴՐՍԷՆ

— Միւսիւ ժօզէֆ , նէ՞ կիւզել պասթօնուն վար , բէք ճաք կէօրիւնիյօր ։

— Պէյէնտինիզ խէ պույուրուն միւսիւ Բօլ , պէն պաշդա պիր թանէ ալըրըմ ։

— Խայըր էֆէնտիմ , խթէմէմ , զաթը պասթօն դուլանմամ ։

— Ճանըմ մատամ քի պէյէնտինիզ , պույուրուն , պիր պասթօնուն լաքըրտըսը՞ մը օլուր , սուվլենիւիմ օլսուն սիզէ ։

— Պէնի մահճուպ խտէճէքսինիզ ։

— Ըսթաֆուրլահ , թէքլիֆիմիզ եօգ , պույուրուն ։

— Մէռսի , բէք մահճուպ օլտում , ատիէօ ։

— Պիր չէյ տէյիլ ։ Ֆագաթ բառտոն միւսիւ Բօլ , սիզէ պիր ըէճամ վար տըր , այ

պաշինա պիր քաչ կիւն դալը, այլըղըմ չըդ-
ըղնտա վէրմէք իւզրէ պանա 50 ֆրանդ
էօտիւնճ վէրէպիլիրմիսինիզ։

— Պույուրուն միւսիւ ժօղէֆ։

— Մէռսի։

— Պիր շէյ տէյիլ, (ինքնիրեն) նասըլ
պիր շէյ տէյիլ, սաղլըդա պասթօնա պէյ-
նէյիտիմ։

— Ուստա Նիքօլի, նէ՞ տիր օ գօլթուղուն-
տաքի։

— Զամաշիր պօղչասը։

— Քի՞մ պիլիր նէրտէն աշիրտըն։

— Աշիրմա տէյիլ, պէն հէր վագիթ ա-
ռար պուլուրում, օնուն եօլու վար։

— Նէ՞ տէմէք, չամաշիր նէ՞ռտէն պուլու-
նապիլիր։

— Սուս օլ, պաղիրմա, եավաշ սէյլէ, հէր
հաֆթա ճումա իրթէսի կիւնլէրի փօրեաղ է-
սէրսէ, մահալլէլէրի վէրանէլէրի կէզիյօ-
ռում, թահթափօշարտան ուշան չամաշիրլա-
ռը թօբլայօրում, պէշ օն բարա էօնէ պա-
դիյօր, նէ՞ չարէ կէշինմէլի։

— Էյ պու խըրսըզլըդ տէյի՞լ մի եա։

— Խըրսըզլըդ նի՞չին օլսուն, քըսմէթ կէ-
լիպ չարշաֆ կիպի այագլարըմա տօլաշիյօր։

Ցուվհաննէս աղա, մաշալլահ· թէպրիք է-
տէրիզ· խըրվաթ ուշաք ալմըշսընիզ։

— Խայիր էֆէնտիմ, խըրվաթ տէյիլ, էր-
մէնի տիր։

— Պու դիյաֆէթտէ էրմէնի օլո՞ւր մու,

— Բէք ալէա օլուր, պիզիմ մատամ խըր-
վաթ ուշաք թաշիմայա չօղ հալէսի վար,
պէնիմտէ պու միլլէթտէն էօտիւմ բաթլար,
թէք մատամըն ուէօղիւ օլսուն տէյի պիր էր-
մէնի ուշաք ալտըրմա խըրվաթ դիյաֆէ-
թինէ սօղտում։

Պու սէնէ քէօյէ չըդմատընիզ մը Պետրո-
սիկ աղա։

— Խայիր չիդմատիզ, Քապա-Թաշտաքի
օթուրտուղումուզ էվին ասլա քէօյտէն ֆար-
դը եօղ տուր։

— Պօշ լադիրտը, Քապա-Թաշ նէրտէ,
Պէօյիւքտէրէ նէ՞ռտէ։

— Պանա սօրարսան հիչ ֆարդը եօղ,
չիւնքի Պէօյիւքտէրէտէն էսէճէք ըիւզկեար
մութլաղ Քապա-Թաշտան կէչէճէք· սիզ նէ՞
եարտընիզ, քէօյէ չը՞քմատընիզ մը։

— Պիզ քէօյէ չիդալըմ տէր իքէն էվտէն
չիդտիզ,

— Սէպէ՞պ։

— Քիրայը արթիրտիլար տա օնուն իչին։

— Ամբրիմ սիզի։

— Պէն սիզի տահա զիյատէ ամբյօրում,
չիւնքի Պէօյիւքտէրէնին ըիւզկեարը Գապա-
Թաշտան կէչմէզ։

Քա Վիռժին, գաբույու վուրույօրլար
պադ քի՞մ տիր։

— Քա տուտու շու դարշըմըզտաքի էվէ
եէնի թաշինան հէրիֆ տիր։

— Նէ՞ խսթէյօր։

— Տուր սօրայըմ, նէ՞ խսթէրսինիզ միւսիւ։

— Ա՛ բառտօն մատմազէլ, սիզի թաճիզ
էթտիմ, պէնի թանը՞մատընիզ մը։

— Խայիր թանըմատըմ։

— Քարշընիզտաքի էվտէ օթուրույօրում։

— Նէ՞ եափայըմ։

— Իսմիմի իչի՞թմէտինիզ մի մատմազէլ,
պէն տօքթօռում· Պէլճիդատան եէնի կէլ-
տիմ, Ալլահ կէօսթէրմէսին լազըմ օլուրսա
եադընճաճըդ պէնի չաղրրասընիզ տէյի խա-
պէր վէրմէյէ կէլտիմ, ատիէօ մատմազէլ··։

— Զօղ չէյ· հիչ պէօյլէ չէյ կէօրմէտիմ։

— Քա Վիռժին, հէրիֆ նէ՞ խսթէյօր։

— Աշաղատան կէլմէ տօքթօռ ըմըզ, հաս-
թա օլուրսանիզ պէնի չաղրրըն տէյի խա-
պէր վէրմէյէ կէլմիշ, չիմտի տէ եանըմըզտա-
քի դաբույու չալը։

— Ցիսուս Մարիամ, պու տօքթօռլար տա
հասթալարտան չօղ, պու եաչրմա կէլտիմ,

հիշ պէօյլէ տուն օրհնենք կիպի դարու դարու կէղէն տօքթօռ կէօրմէմիշ իտիմ։

— Միւսիւ Բօզմի, պիր իշէ եարբշապէր տինի՞ղ մի։

— Խայբր տահա պիր շէյ ույտուրամատրք։

— Զօդ թօհաք շէյ, ֆրանսըզճա պիլտիյինիզ հալտէ չիմտիյէ գատար պօշ կէզմէնիզէ թաճիւպ իտէյօրում։

— Շիմտիքի վագբթտա կէօզիւնիւ դարա ֆրանսըզճա պիլէն թուր, օտա բարա իթմէյօր։

— Պիր պանդայա կիրմէնին եօլունա պագմալը։

— Պանդալար տա ֆրանսըզճա պիլէնլեր գատար վար տրր. դարա կէօզիւնիւ պանդա թուր։

— Շըմնտրֆէրլերէ տէյէճէք է՞օդ եա.

— Ատամ սէնտէ, շըմէնտրֆէրտէ տէ պին զահմէթ վէ էզկէթլէ այտա 100 ֆրանգա կէճէլի կիւնտիւզիւ պիր իշ պուլույօրսըն, պիր այլըզը թամամ ալմայա քըսմէթ օլմայօր, քէնտի արալարընտա պիր քավկա կիւրիւլթիւ գօբարբյօրլար, սանատա սէֆա կէլտին տէյօրլար։

— Պիր զէնկին գալընճա թիւճճար եախօտ պիր չօրպաճը պուլամա՞յօրմըսըն,

— Հա՞նի օ թիւճճարլար, շիմտիքիլեր քէնտիլերի իշ արայօրլար, օ տէտիյին չօրպաճըլարտա հէրսի սույունու չէքտի լարա օլտու։

— Էյ նէ՞ եարաճագսըն, էֆքեարրն նէ՞ տիր։

— Թունէլին պիթմէսինէ պէքլէյօրըմ, պադալըմ պէլքի ալթը իւսթիւնտէն էյի չըգար։

ՀԱՐՑ ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ

Ծախած բաներնուն գինը իմնայ նէ ձայն չի հանող, վեր ելլէ նէ շուտ մը խապար տուող էնտաֆները որո՞նք են։

— Էքմէքճի, խապապ։

Փողոցի սաթըճիներէն օրը տասնական բարա թօքլամիշ ընող չօր չօփին մուխաթաճին ո՞ր էնտաֆէն բարա չառնէր։

— Լիագիր ծախողներէն։

Բերայի ամենէն պատուաւոր փողոցը ո՞րն է։

— Շիտակ ճամբան։

— Անուանը ինչո՞ւ շիտակ դրեր են։

— Ծուռ ու մուռ ըլլալուն համար։

Եէնի ճամին բակը սըրայով նստող սիւրիւսիւնէ պէրէքէթ էնտաֆները որո՞նք են։

— ԼուստաՀօճիներն ու քեաթիպները։

Բերայի շիտակ ճամբան ինչո՞ւ համար կը ջրեն։

— Թօզին համար։

— Օգուտ կընէ՞ կոր։

— Թօզը չամուռ կըլլայ կոր։

Հին ատենը երկու փայտով փողոցներէն բան մը ժողվող էնտաֆ մը կար, հիմայ ինչո՞ւ չիկայ։

— Փողոցին շուները անօթի կը սատկին կոր, ուտելու բան մը չեն գտնար կոր քի, ուտեն տէ այդ էնտաֆին սէրմայէ տան։

Հիմակուան մատայի հետևողները ինչո՞ւ համար պօշ բաչալը բանթալն կը հագնին։

— Պօշ բաչաները, պօթինին չաթլախը բաթլախը կարկտանները կը պարտըկէ տէ անոր համար։

Եկեղեցական օրէնքը շաբաթը քանի՞ օր միս չուտել կը պատուիրէ,

— Չորեքշաբթի, ուրբաթ։

— Քօքոշական օրէնքը։

— Տարիներով բերանդ միս դնել չիտար։

Ճամբան ինքնիրեն խոսելով երթալը ի՞նչ կը նշանակէ։

— Տաքէն ու մտմտուքէն քիչ օրէն խենդենալու նշան է։

ՀԵՌԱԳՐԱԼՈՒՐՔ

Փարիզ 5 Օգոստոս 1874.

Մարէշալ Մագ-Մահոնը երեկ դիշեր երազ մը տեսաւ, ազգային ժողովը չի կրցաւ քակել, Յովսէփ դեղեցկին պէս մէկը կը փընտռեն կոր։

Օթը տաք է, պօռսան պաղ է։

Մարիէր 4 Օգոստոս.

Օտար տէրութեանց միջամտութիւնը չընդունեցին, ասոնց միտքը մինչև լմննայ նէ մէկզմէկ պիտի ուտեն։

Ամէտէ Թագաւորին ալ մէտէն կուղէ կոր եղեր։

Պերլին 5 Օգոստոս.

Բրէնս Պիզմարքը այս առաւօտ աչուքները կլորցուց, բերանը բացաւ բան մը պիտի ըսեր չկրցաւ, մինչև հիմա բերանը բաց մնացեր է։

Կղերական ժողովը բերանը գոցուելուն համար տէր ողորմեա ըսել պիտի տայ։

Պեռլին 6 Օգոստոս.

Բրէնս Միլանը պիտի ամուսնանայ, կամ Ռուսիոյ դքսուհին, կամ Բրուսիոյ իշխանուհին, կամ Պաւիէրայի ասպետուհին, կամ Սաքսոնիայի կոմսուհին, կամ Անգղիոյ թագուհին աղջիկը, կամ չեմ գիտեր ինչուհին պիտի առնէ եղեր (կրնաս նէ մէջէն ել)։

Լոնդրա 5 Օգոստոս.

Պանդայէն այսօր 600,000 ոսկի դուրս ելաւ։

Կառավարութիւնը 100 հատ զրահաւոր նաւ ապսպրեց Ամերիկայի, սատակները կանխիկ վճարեց։

Օրը հինգ հազար ոսկի եկամուտ ունեցող լոռտ Ապուզբրթընկ կատուն սատկելուն ինքզինքը կախեց։

Ամիէն 5 Օգոստոս.

Տէլի Եանին, տէլի ՁՕռճին, տէլի Թոտորին, խելուընին դլուխնին ժողվելով հրաժարականնին տուին։

Այսօր գանձը 10,000 տուահմի մնաւ,

Անգղիացի հարուստ ճամբորդներ աստեղի դողերէն վախերնուն չարշին պտտած ատեննին, ըէվոլվէր, տապանճա, խարապինա, արմբոթրոն, քըռիւբ, միթրայէզ, թիւֆէնկ վրանին առեր անանկ կերթան կոր։

Ռոմա 5 Օգոստոս.

Այս առտու վիքթոռ Էմմանուէլը ալանաբելինա մախառնա մը կերաւ, շատ ուտելուն համար սինտիրմիշ չբրաւ։

Կալիպառտին կարմիր եէլէկը հագած կուտէ կը խմէ թավլանմիշ կելլայ կոր։

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈՒՑՈՒՄ

1858 ին երկսեռ դիշերօթիկ վարժարան մը հիմնելու համար ընդհանուր հանդանակութիւն մը բացուեցաւ Բաժանորդական ընկերութիւն անունով։

Այս ընկերութեան գանձապետ են եղեր Օտեան Նշան և Այվատեան Մեսրոպ էֆէնտիները։ արդ սակ տուողներէն ոմանք պարտք կը դնեն մեր վրայ որ հրապարակաւ հարցնենք թէ, այս ընկերութեան հաշիւներն ո՞ւր են, և ժողվուած դրամներն ո՞ւր են։ 1

ԲՈԼՈՐ ԹԻՒԵՐՆ ԱԼ ՎԱՍՏԿՈՂ

ՎԻՃԱԿԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ

Գին երեք քառորդ արծաթ մեճիտ

Այս ամիս անպատճառ պիտի գործադրուի և 10000 ղրշէն մինչև մէկ քսաննոց արծաթ մէճիտի պարգև պիտի տրուի տոմսակաց տէրերուն։

Տեղեկութիւնները և տոմսակները կը տրուին Ֆրէնկեան դրատունէն։

ՇԱՐԱԳԻՐ-ՏՆՕՐԷՆ
ԳԷՈՐԳ Ց. ԱՅՎԱԶԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ս. Ղ. ՊԱՐՏԻԶՊԱՆԵԱՆ ԵՒ ԸՆԿ.
ԵՈՒՍՈՒՖԵԱՆ ԽԱՆ ԳԵՏՆԱՅԱՐԿ ԹԻՒ 5